

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 29.7.2024 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesarbeitsgericht – Saksa) – IK (C-184/22) ja CM (C-185/22) v. KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.

(Yhdistetyt asiat C-184/22 ja C-185/22 ⁽¹⁾, KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Sosiaalipolitiikka – SEUT 157 artikla – Naisten ja miesten yhdenvertainen kohtelu työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa – Direktiivi 2006/54/EY – 2 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 4 artiklan ensimmäinen kohta – Sukupuoleen perustuvan välillisen syrjinnän kieltä – Osa-aikatyö – Direktiivi 97/81/EY – Osa-aikatyötä koskeva puitesopimus – 4 lauseke – Kielto soveltaa osa-aikatyöntekijöihin epäedullisempia työehtoja kuin vastaaviin kokoaikaisiin työntekijöihin – Ylityölisän maksaminen osa-aikatyöntekijöille ylityötunneista vain kokoaikaisen työntekijöiden tavanomaisen työajan ylittäviltä työtunneilta)

(C/2024/5589)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittajat: IK (C-184/22) ja CM (C-185/22)

Vastapuoli: KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.

Tuomiolauselmä

- 1) Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) ja Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY) tekemästä osa-aikatyötä koskevasta puitesopimuksesta 15.12.1997 annetun neuvoston direktiivin 97/81/EY liitteenä olevan 6.6.1997 tehdyn osa-aikatyötä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 ja 2 kohtaa

on tulkittava siten, että

kansallinen säännöstö, jonka mukaan osa-aikatyöntekijöille maksetaan ylityötunneista maksettavaa ylityölisää ainoastaan sellaisista työtunneista, jotka on suoritettu vastaavassa tilanteessa olevien kokoaikaisen työntekijöiden osalta säädetyn säännöllisen työajan ylittävältä ajalta, merkitsee kyseisen 4 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitettua osa-aikatyöntekijöiden "epäedullisempaa" kohtelua, jota ei voida perustella yhtäältä tavoitteella saada työnantaja luopumaan työntekijöiden velvoittamisesta tekemään ylityötunteja, jotka ylittävät heidän työsuhteissaan erikseen sovitun työajan, eikä toisaalta tavoitteella välttää se, että kokoaikaisia työntekijöitä kohdellaan epäedullisemmin kuin osa-aikatyöntekijöitä.

- 2) SEUT 157 artiklaa ja miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 4 artiklan ensimmäistä kohtaa

on tulkittava siten, että

kansallista säännöstöä, jonka mukaan osa-aikatyöntekijöille maksetaan ylityölisää vain sellaisista ylityötunneista, jotka ylittävät vertailukelpoisessa tilanteessa oleville kokoaikaisille työntekijöille vahvistetun tavanomaisen työajan, on sukupuoleen perustuvaa välillistä syrjintää, jos osoitetaan, että tämä säännöstö saattaa huomattavasti suuremman osan naispuolisia henkilöitä miespuolisia henkilöitä epäedullisempaan asemaan ilman, että on myös tarpeen, että työntekijöiden ryhmä, jota kyseinen säännöstö ei saata epäedulliseen asemaan, eli kokoaikaiset työntekijät, koostuu huomattavasti suuremmasta määrästä miehiä kuin naisia, eikä toisaalta kyseistä syrjintää voida oikeuttaa tavoitteella saada työnantaja luopumaan työntekijöiden velvoittamisesta tekemään ylityötunteja, jotka ylittävät heidän työsuhteissaan erikseen sovitun työajan, eikä tavoitteella välttää se, että kokoaikaisia työntekijöitä kohdellaan epäedullisemmin kuin osa-aikatyöntekijöitä.

⁽¹⁾ EUVL C 237, 20.6.2022.